

Eltun TÜRKEK

BİZDƏN UZAĞIQ

Hicranın yolunu əzbər bilirik,
Vüsəlin saldıği izdən uzağıq.
Acı danışmaqdan dil zəhər olub,
Bir şirin söhbətdən, sözdən uzağıq.

Ağlar gözüümüzün yaşı silinmir.
Dərdimiz azalmır, yarı bölünmür.
Bu necə sevgidir fəslə bilinmir,
Elə hey qış olur, yazdan uzağıq.

Sən mənə, mən sənə bir yadıq indi,
Qovuşmaq arzumuz xəyala döndü.
Bu eşq ocağının alovu söndü,
Külə göz önündə, közdən uzağıq.

Ümiddən yol saldıq hər ötən günə,
Sanmıram birlikdə olarıq yenə.
Sən sənə yaxınsan, məndə ki, mənə,
Bizi birləşdirən bizdən uzağıq.

MƏRMƏR

Nurla yoğrulmuşdu sanki xəmirin,
Gözəllik ilahi payın olmuşdu.
Gündüzlər min rəngə çalan parıltın,
Zülmət gecələrdə ayın olmuşdu.

Həsədlə baxırdı sənə qayalar,
Nə qəmli, qüssəli, nə də dərdliydin.
Yerində ağırıdın, dəyərin vardı,
Daş idin amma ki, daşdan fərqliydin.

Heyf çox çəkmədi bu xoş günlərin,
Qiyətli daş kimi satdılar səni.
Vüqarlı dağlardan qoparıb, kəsib,
Hərrac bazarına atdılar səni.

Sonda cilalandı qıraq-bucağın,
Canından can alıb saray tikdilər.
Yetmədi qiymətli mərmər olmağın,
Üzünə bir insan şəklə çəktilər

Bir vaxt parıltına qamaşan gözlər,
İndi sənə baxıb tökülür göz yaşı.
Adın da dəyişib elin dilində,
Sən mərmər deyilsən- mərmər baş daşı.

AY QOCALIQ GÖRÜŞÜNƏ GƏLİRƏM

Yollarında göz nurumu itirib,
Gəncliyimdən xətiyələr gətirib.
Vədə çatıb, ələ çəlik götürüb,
Ay qocalıq, görüşünə gəlirəm.

Rəngi solmuş, qırıq tutan üzümle,
Təqətsizcə, tir-tir əsən dizimlə,
Heç kim gəlmir, təkcə özüm özümle,
Ay qocalıq, görüşünə gəlirəm.

Günlərimi bircə-bircə sayıram,
Cavanlığı ötən gündə qoyuram.
Yaxındayam, hənirtini duyuram,
Ay qocalıq, görüşünə gəlirəm.

Xəzan olub gül-çiçəkli baharım,
Quruyubdur budaq üstə nubarım.
Vağzalına çatıb ömür qatarım,
Ay qocalıq, görüşünə gəlirəm.

Aç qapını, aç, qalmaram əbədi,
Desən ki, sus, səs salmaram əbədi,
Qorxma sənə yük olmaram əbədi,
Ay qocalıq, görüşünə gəlirəm.

ÜÇ GÜNLÜK ÖMÜR

Deyirlər ki, insan ömrü üç gündür:-
Birinci gün ərək edirsən.
İkinci gün dərk edirsən.
Üçüncü gün tərək edirsən.

Birinci gün uşaqlığı:-
Ərk edirdim tellərimə,
Sığıl çəkən hər bir kəsə.
Ağlayardım tez küsərdim,
Atam-anam, nənəm-babam,
Acıqlanıb bir söz desə.

Birinci gün hiss etmədim,
Nur içində zülmətini.
İkinci gün dərk elədim,
Bu dünyanın hikmətini.

Bilə-bilə, qana-qana,
Gəncliyimi vurdum başa.

Öz odumda yana-yana,
Gəlib çatdım ahıl yaşa.

Budur artıq əl çatmazdı,
Ərk etməyim, dərk etməyim.
Bircə qalib üçüncü gün,
Bu dünyanı tərək etməyim.

SƏN MƏNƏ ƏLVIDA DEDIYİN GÜNDƏN

Doğmalar içində bir yad kimiyəm.
Toz basmış kamanın qırıq simiyəm,
Kədər dənizində üzən gəmiyəm,
Sən mənə əlvida dediyin gündən.

Fələk öz sazında min hava çaldı,
Yadımda ayrılıq nəğməsi qaldı.
Əzabın sevgindən vəfalı oldu,
Sən mənə əlvida dediyin gündən.

Həsretin dumanı yolumu kəsdi,
Ruhumu üşüdən küləklər əsdi.
Bəxtim üz döndərdi, taleyim küsdü,
Sən mənə əlvida dediyin gündən.

Qəlbimdə sızıltı, üzümdə qəhər,
Yenə oyanıram sənsiz bu şəhər.
Sükuta qərq olub səs-küylü şəhər,
Sən mənə əlvida dediyin gündən.

Otağım soyuyub məzar olubdur,
Göz yaşımla göllənib "Xəzər" olubdur,
Dedilər Eltun da yazar olubdu,
Sən mənə əlvida dediyin gündən.

UCUZLAŞIB

Boyayla rəngini dəyişən günnən,
Həyadan qızaran üz ucuzlaşdı.
"Kişilər" ədayla yeriyyir, Allah,
Qadına yaraşan naz ucuzlaşdı.

Bir vaxt qızıl kimi əyari vardı,
Çəkiddə saflığı, meyarı vardı,
Dünən ucalığı, dəyəri vardı,
Bu gün bilmişəm ki, söz ucuzlaşdı.

Pula əsir olan canı neynirsən,
Şöhrəti neynirsən, şanı neynirsən?
Ay Eltun, sən beşi, onu neynirsən,
Əlli dəbdən düşüb, yüz ucuzlaşdı.

